

439. Fel, zengjünk boldogan...

1. Fel, zeng-jünk bol - do - gan, Úr Jé - zus di - csé-rünk. Az
 2. Óh ár - va ü - res szív, Ki csend-ben hall - gatsz itt, Jöjj

é - gi kó - rus zeng ve-lünk, Az é - gi kó - rus zeng ve-lünk. A -
 tárd ki lel - ked ég fe - lé, Jöjj tárd ki lel - ked ég fe - lé. Meg-

tyánk trón - ja kö - rül, A - tyánk, a trón kö - rül. Mi
 szó - lal szí - ved is, Meg - szó - lal szí - ved is.

Si - on - ba tar - tunk, Drá - ga és ked - ves Si - on - ba. I -
 ott - ho - nunk - ba tar - tunk,

gen ha - za - fe - lé tar - tunk, A meny - nye - i ked - ves hon - ba.
 tar-tunk, tar-tunk

3. Óh jertek mind velünk,
 Együtt hű vándorok,
 Míg szent hazánkba érkezünk,
 Míg szent hazánkba érkezünk,
 Mannával élhetünk,
 Mannával élhetünk.
 Mi Sionba tartunk...

4. Hát zengjünk boldogan,
 A gondot hagyjuk el,
 A vándor dísze boldog szív,
 A vándor dísze boldog szív,
 Míg érzük szent honunk,
 Míg érzük szent honunk.
 Mi Sionba tartunk...